

Moderato.

1.) Skjønne Minka Æren ly-der, op til Kamp din Fe-dor by-der; glad han dennes Bud ad-ly-der, gaer i Vaaben--dands.

Om me Pi-ge stands din Kla-ge, Haabet le-ver al-le Da-ge, tænk om jeg nu kom til-ba-ge med en Laurbærkrands?

Ei kan Pi-gens Taa-re stand-se, ved at tæn-ke Laurbær--krandse, i de vil--de Bøl-gers Dand--se

fier--net fra sin Ven. Fe--dor, kom du ei til--ba--ge, da gik Min-ka med sin Kla--ge,

al--le si--ne Le-ve-da--ge trö--stes-lös i-gien." 3) Ei maae Taa--rer Öj--et væ--de,

Hel ten maae jo ikke græde, Hel ten sted se gik med Glæde hvor det Æren galdt.

Men vil Skiæb nen, ieg skal seg ne, og i Dö dens Ar me blegne, da skal Ryg tet om mig teg ne:

Min ka tree han faldt. 4) Grum me Fe dor, med din Æ re hvor kan Haa bet Tröst mig væ re,

naar mig Qua ler grunt for tæ re Hier tet ved dit Savn. Nei, for Bier ge, Böl ge, Da le,

vil ieg om min El skov ta le, og min Kummer tree af ma le med min Fe dors Navn?